

*Ungdomsskolens
undervisningsmæssige forhold m. m.*

Da betegnelsen „Ungdomsskolen for den ufaglærte ungdom“ muligt kan have virket mindre tillokkende og herved været medvirkende til at holde en del unge borte fra skolen, har man i forslaget benyttet betegnelsen „Ungdomsskolen“.

Ministeriet er med kommissionen ganske enig i, at undervisningen for disse unge, der befinder sig på overgangsstadiet mellem barneskolen og erhvervslivet, bør være erhvervs- og samfundsbetonet, og man har derfor tiltrådt kommissionsforslaget om, at der i mindst en trediedel af det faste minimumstimaltal gives en erhvervs- og samfundsbetonet undervisning, hvorved man dog samtidig har imødekommet et ønske om en noget større frihed for lærerne i emnevalget end efter den nugældende lov, hvorefter mindst halvdelen af minimumstimaltallet skulle benyttes til en erhvervsbetonet undervisning.

Man er ligeledes enig i, at der bør stræbes henimod at få undervisningen indrettet som en dagskole — her brugt i betydningen hældagskole med 6—8 timers undervisning —, hvortil eleverne kan møde friske og veloplagede, uden træthed fra forudgående arbejde. Når deltagelsen skal være frivillig, er det imidlertid af hensyn til de unges beskæftigelsesmuligheder nødvendigt at benytte også aften- og eftermiddagsundervisning.

Som noget væsentligt nyt til fremme af ungdomsskoleundervisningen foreslår man imidlertid, at der pålægges alle kommuner pligt til at oprette ungdomsskoler, samt at der tilsikres de unge ret til at deltage i en dag- eller eftermiddagsundervisning gennem bestemmelser om frihed fra arbejde uden tab af løn. Efter henstilling fra arbejds- og socialministeriet har man dog ved lovforslagets genfremsættelse fra denne bestemmelse udtrykkelig undtaget unge, for hvem der er oprettet lærekontrakt i henhold til lærlingelovens regler, og som nu, i modsætning til tidligere, ikke på forhånd er holdt udenfor skolens elevkreds.

Man har endvidere som noget nyt ønsket i selve loven at fremhæve som ungdomsskolens formål at bidrage til en bedre udnyttelse af de unges fritid, jfr. i denne forbindelse også bemærkningerne til § 45.

*Aftenskolens
undervisningsmæssige forhold m. m.*

Der har ikke i de hidtidige aftenskolelove været optaget nogen almindelig angivelse af denne skoles formål. I praksis har aftenskolen imidlertid fastslået som sit formål at virke for den almindelige folkeoplysnings fremme blandt alle over den undervisningspligtige alder, og man har fundet det rimeligt at angive dette som formål i selve loven.

Ministeriet har tiltrådt kommissionsflertallets forslag om en tilføjelse om, at unge mennesker mellem 14 og 18 år fortrinvis bør henvises til ungdomsskolen, idet denne med sin mere omfattende fagrække og sit større timetal mere har karakter af en egentlig skole, og hermed er mere direkte afpasset og indrettet efter de unges behov, end aftenskolen, der tilbyder kursus af både ganske kortvarig og speciel karakter, kun omfattende et enkelt fag. Da der imidlertid også under aftenskolen kan indrettes en for de unge særdeles egnet skole, ønsker man stærkt at understrege, at det må være hovedsagen, at alle unge, der melder sig, får den undervisning, de søger, og at det kommer i anden række, om det bliver i den ene eller anden af disse skoleformer.

Man har overvejet helt at lade angivelsen af aftenskolens fag udgå af loven som et til administrationen overladt anliggende, men man har efter overvejelse kunnet tiltræde forslaget om i selve loven fortsat at opregne en række fag og emner, hvori der kan undervises, da dette vil tjene til oplysning for de mange, der ønsker at tage et oplysningsarbejde op under aftenskoleloven. Det ønskes imidlertid fremhævet, at denne fagrække ikke er udtømmende, men kan suppleres efter undervisningsministerens bestemmelse, således at der til enhver tid bliver mulighed for at optage sådanne nye fag og emner, som udviklingen måtte skabe behov for.

Man har ligeledes kunnet tiltræde forslaget om at lade kravet om skriftligt arbejde i visse fag udgå som et lovkrav, idet det i praksis har været særdeles vanskeligt at gennemføre dette krav i det af loven krævede omfang; man finder det derfor heldigst at lade kravet herom bero på den godkendende myndigheds afgørelse efter